

Over de bloeding in het corpus luteum bij de vrouw. —

Bij den mensch en sommige zoogdieren, echter niet bij alle, vindt men in het jonge corpus luteum niet zelden een bloedmassa. Men heeft vermoed, dat deze bloeding bij het barsten van het eiblaasje zou ontstaan. ROMIEU (*Compt. rendus Soc. Biolog.* XCIV 12, 1926) acht dit onwaarschijnlijk en heeft bij het onderzoek van een jong corpus luteum, bij operatie verkregen, gevonden, dat met het bindweefsel ook tal van vaatjes in de overblijvende membrana granulosa van den gebarsten follikel ingroeien. Hij kon een bloeding uit deze vaatjes (sterk verwijde haarvaten) in de holte van het blaasje aantoonen. Referent meent dit te kunnen bevestigen. Hij onderzocht een doorsnede-reeks door een juist gebarsten menschelijk eiblaasje bij lijkopening verkregen en hem door prof. DEELMAN welwillend afgestaan. Daarbij werden dezelfde verhoudingen gevonden, als door ROMIEU beschreven zijn. Over de beteekenis van deze bloeding valt echter nog weinig te zeggen. Kan zij ook met de menstruatie samenhangen?

M. W. WOERDEMAN.

Voedingswaarde van tarweeiwit. — Ofschoon tarwebloem tot de eiwitarme voedingsmiddelen behoort, levert zij niet minder dan 30 pCt. van al het eiwit, dat de bewoner der Vereenigde Staten gemiddeld tot zich neemt. MITCHELL en CARMAN hebben de „biologische waarde” van het eiwit in tarwemeel en in mengsels van dit meel met andere voedingsmiddelen bepaald (*Journal biol. Chem.*, Bd. 68, 1926, bldz. 183). Daarvoor werd eerst een voedsel met zeer weinig eiwit aan groeiende ratten toegediend en nagegaan, hoeveel stikstof als minimum met vaste en vloeibare uitwerpselen werd afgescheiden. Daarna werd het te onderzoeken eiwit in niet te groote hoeveelheid aan het rantsoen toegevoegd om te zien, in welke mate de stikstofafscheiding was toegenomen. Aldus laat zich gemakkelijk berekenen, hoeveel procent van de opgenomen stikstof in het organisme was achtergebleven; dit getal noemen de schrijvers de „biologische waarde”.

Bij dit onderzoek werd gevonden, dat de biologische waarde van het tarwemeleiwit laag is, nl. 52, terwijl voor eiereneiwit 95 werd gevonden; men weet trouwens reeds lang, dat de biologische waarde van plantaardige eiwitten veelal laag en die van dierlijke hoog is.

Nu kan het voorkomen, dat een mengsel van plantaardig en dierlijk eiwit een hogere biologische waarde heeft dan elk der samenstellende bestanddeelen afzonderlijk; men stelt zich voor, dat door vermenging de onderlinge verhouding der aminozuren gunstiger is geworden voor economisch dierlijk gebruik.

MITCHEL en CARMAN vonden bijv. voor een mengsel van twee deelen meeleiwit en één deel eiereneiwit het getal 75, terwijl op grond van de bovengenoemde cijfers 66 was berekend. Het eiereneiwit vult het tarwe-eiwit dus op gunstige wijze aan. Het eigenlijke wit van het ei doet dit evenwel niet; hier kwamen de berekende en bepaalde waarden nagenoeg met elkaar overeen. Proeven met eidooier zullen naderhand worden beschreven. Van veel belang voor de menschelijke voeding zijn ook mengsels van tarwemeel en melk.